

Hej Grimaso!

Hranica je miesto rozhodnutia, ako ticha pláň,
dráty vysia vo vzduchu, je počuť škrekot vrán.
Moc skoro na závery, neskoro na úvod,
z útrob tohto miesta, znie do uši ten zvláštny žalm.

Možnosti kam vykročiť sa zdajú jasné,
zo strán cítiť kde sa skrýva smútok a kde šťastie.
Kam už nedovidiš, radšej ani nesvieť,
sám uznaj, čo je naozaj potrebné chcieť a nechcieť.

Možno cestou na západ a možno na východ.
Možno na sever, na juh, no len ne narýchlo.
Hranica je bezvetrie, čo čaká na výchor,
ten čas medzi západom, v ktorom nepočkáš si na východ.

Nevidno slnko ani mesiac na oblohe,
slnko už je preč a mesiac zdá sa, že je v nove.
Čarodejnice sú spálené na strome,
hore sto metrov odomňa, kde postávam na popole.

REFRÉN: (2x)

Zásadne miesto niekde medzi, len tam nemaj strach.
Stotina pred začatím veci, dýchaj, meraj prach.
Prášna cesta dusí ťa tak to už nechaj tak.
Hranica, udá dnes čo príde do zajtra.

MOMO:

Ozývajú sa rady zo srdca, klamstvá aj štvavá reč,
musíš oslobodiť myseľ, keď chceš žalár preč.
Možno na hranici uvidíš, čo inak skrýva, zatvára meč,
a podmienené správanie je preč.

Sekunda pred úsmevom, stotina pred objatím.
Sekunda pred prúserom, stotina pred posratím.
Ťaží ťa karma, kým čakáš a kým to oplatíš,
nevýjde farba na povrch, len sám sa v tom stratíš.

A ani za sto životov to už neodvrátiš,
čo má prísť príde, to príde, až sa omlátiš.
Vráti sa zabudnuté, opráší zavrhnuté,
ohne neohnuté, zostrí zatupené, to si píš!

Pravda je len jedna, okolo znie chaos,
nedovidiš na ňu, pokiaľ vidíš si len na nos, svoj!
Bez strachu vykročiť po svojich smerom na most,
pozrieť sa inam, aj keď nemáš v moci časostroj.

REFRÉN: (2x)

Zásadne miesto niekde medzi, len tam nemaj strach.
Stotina pred začatím veci, dýchaj, meraj prach.
Prášna cesta dusí ťa tak to už nechaj tak.
Hranica, udá dnes čo príde do zajtra.